

ledes bliver ved med at lade en Kommune, der iforveien har gjort temmelig store Laan, bestaaf sig selv endnu yderligere, er det aabenbart, at det bliver tvivlsomt, om Staten vilde kunne finde den tilstrækkelige Gode hos denne Kommune, saafremt Statens Forhold skulde blive saaledes, at den trengte til en større Udskrivning af Skatter hos Kommunen. Jeg vil derfor stemme imod Lovforslaget, idet jeg er af den Mening, at det er vigtigt, at Indenrigsministeren giver sit Samtykke til et saa stort Laan som det, hvorom der her er Tale. For Diebliffet foreligger der slet ikke nogen Erklæring fra Indenrigsministerens Side. Den Erklæring, der kom fra den ærede Justitsminister, blev jo afgiven paa Finansministerens Begne; men da han ikke er den Minister, som efter Loven har at afgive sit Skjøn og sin Beslutning med Hensyn til, hvorvidt Kommunen skal kunne optage Laan eller ikke, forekommer det mig bedst at vente med at tiltræde det, der er forlangt i dette Uendingsforslag, indtil der foreligger en Erklæring fra Indenrigsministeren.

Jørgensen: Maa jeg tillade mig, at oplyse det ærede Medlem om, hvad jeg allerede udtalte ved Sagens 1ste Behandling, og hvad jeg bestemte kan udtale, efter som jeg har set den vedkommende Skrivelse fra Indenrigsministeren til Kommunen, at den høitærede Indenrigsminister har anbefalet Finansministeren at gaa ind paa den Forhøielse, som jeg nu har tilladt mig at forslaa, men som den høitærede Finansminister tidligere ikke vilde gaa ind paa. Han havde Betæneligheder derved, som han udviklede her i Salen ved 1ste Behandling; men, som det ærede Medlem nu vil have hørt af den høitærede fungerende Finansminister, har han erklæret disse Betæneligheder for bortfaldne, efter at jeg har stillet Forslaget under Nr. 2, der indeholder den Betingelse, som Finansministeren har fordret opfyldt for at kunne gaa ind paa Forhøielsen. Det staar altsaa fast, at der fra Indenrigsministerens Side er afgivet den Erklæring til Finansministeren, at han var villig til at gaa ind paa Forhøielsen, for saa vidt denne maatte blive accepteret af de øvrige Autoriteter, som have dermed at gjøre, saa fra den Side kan der altsaa ikke gjøres nogen reel Indvending mod Forslaget. Jeg skal tillade mig at gjøre endnu en Bemærkning til det ærede Medlem, som saa stærkt accentuerede Indenrigsministerens Tilsynsret med Kommunerne, og det er, at naar man har en kommunal Forfatning og vil have en vis Selvstændighed for Kommunerne, og navnlig naar man har en Kommune for sig, der er under stærk Udvikling, og hvis Bestyrelse med temmelig stor Enighed er gaet ind paa den og den Foranstaltning, saa forekommer det mig dog, at Folkethinget ikke har den specielle Opgave at øve Censur overfor Kommu-

nen. Det forekommer mig, at den høitærede Indenrigsminister gjør rigtigt i at imødekomme Kommunens Fordringer, naar de stilles paa den Maade, som slet er, og der er ganske vist ikke Tale om eller Fare for saa vidt gaaende Udgifter, at Kommunen ikke skulde kunne fyldestgjøre de Krav, som Staten nu eller senere kunde forlange fyldestgjorte af den, saa jeg tror virkelig ikke, at der i det Motiv er nogen Grund til at stemme imod det, jeg her har tilladt mig at foreslaa.

Zvermoes: Det staar mig ikke ganske klart, hvad det er, Udvalgets Flertal egentlig tenker sig at opnaa ved den Forandring, som det har foreslaaet i Lovforslaget. Det er maaske, fordi jeg ikke formaar at se ret klart i Sagen, og jeg vilde derfor gjerne have lidt Oplysning derom. Det forekommer mig nemlig utvivlsomt, at Aarhus Kommune har faaet Lov til at optage et Laan paa 600,000 Rd., og det vil Udvalget altsaa ikke kunne gjøre Noget imod. Dernæst er der jo, hvis jeg har opfattet det rigtigt, af Aarhus Kommune sluttet Kontrakt med Krigsbestyrelsen om forskjellige Bygningsforetagender, hvortil den skal anvende en Del af disse Penge; denne Kontrakt vil Udvalget jo heller ikke ved sit Forslag kunne angribe. Det Gæste, jeg med mit muligen noget taagede Blik for dette Forhold kan se, er, at det ved Flertallets Forslag gjøres Aarhus Kommune besværligere og kostbarere at udføre, hvad den har paataget sig, end det vilde være, hvis Thinget vilde tilstaa Kommunen den forlangte Bemyndigelse. Det synes mig nu underligt, at Thinget, fordi det ikke billiger en Fremgangsmaade af en Minister, derfor vil ramme en Kommune, der har sluttet en saadan Kontrakt, som Udvalgets Flertal ikke finder det rigtig af Krigsministeren at slutte. Det forekommer mig virkelig, at Udvalgets Flertal figter efter Krigsministeren, men træffer Aarhus Kommune. Hvis der virkelig opnaaedes Noget derved, hvis det hele Garnisonsspørgsmaal overhovedet var et meget bevægeligt Spørgsmaal, var det noget Andet. Hvis man kunde sige saaledes: „Sele dette Garnisonsspørgsmaal er jo et Spørgsmaal, som skal ordnes ved Lov, og der kan jo komme overordentlig store Forandringer i de nu bestaaende Forhold, og ved at negte Bemyndigelsen holde vi Spørgsmaalet frit og „aaabent“, kunde der jo være Noget deri. Jeg har hørt paa den Diskussion, der tidligere her har fundet Sted om dette Garnisonsspørgsmaal, med stor Interesse; men det forekommer mig, at man stedse har ladet et Moment være ganske ude af Betragtning, som jeg anser for meget vigtigt, og gjerne vilde tilslabe mig at fremhæve for Thinget. Jeg tror nemlig, at, naar man taler saa meget om, at Garnisonerne skulde fastsættes ved Lov, bør man tage et meget vigtigt Hensyn, nemlig det præ-